

allerede her at gjøre. Ved denne Sags 1ste Behandling blev det fremhævet, at, naar Regjeringen navnlig af Hensyn til Vanskeligheden ved at fastsætte bestemte Kendetegn for, hvad der er Muskovados-Sukker, har ment, at der ikke burde gjøres nogen Forskjel paa Fortoldningen af disse Sukkere og af andre, maatte det synes at være en Inkonsekvens, naar Regjeringens Forslag ikke desto mindre fastsætter, at der ved Fastsettelsen af Thara for de forskjellige Arter af pulveriseret Sukker skal gjøres en Forskjel mellem Muskovados- og andre pulveriserede Sukkere, saaledes som det er Tilfældet i Lovforslaget § 3. Jeg skal imidlertid derved gjøre den Erindring, at, naar der er nogen Vanskelighed ved at skjelne disse forskjellige Arter Sukkere fra hinanden, saa er det ganske vist, at der ved Fortoldningen, naar Toldskatferne ere satte forskjellige for disse Sukkere, let maa kunne blive Anledning til Strid mellem Toldvæsenet og de Klarerende, og det har ogsaa Erfaringen tilstrækkelig bekræftet, idet saadanne Stridigheder i Virkeligheden ikke udeblive i den Tid, da denne Forskjel var gjældende; det kunde jo heller ikke være Andet end, at de Afgjørelser, der bleve trufne og maatte træffes, ofte maatte give Anledning til Klage. Det forholder sig imidlertid noget anderledes med Hensyn til den Forskjel, der foreslaas fastsat med Hensyn til Thara paa disse Sukkere; thi, naar der opstaar en Strid om, hvorvidt Tharaen er rettelig beregnet, fordi der reises Tvivl, om Sukkeret er at anse som Muskovados eller ikke, giver vor Toldblovgivning et Middel til at træffe en Afgjørelse, og en retfærdig Afgjørelse i den Henseende, idet nemlig Toldforordningen bestemmer, at baade den Klarerende, naar han ikke er forsynet med den beregnede Thara, og Toldvæsenet, naar det finder Pakningen usædvanlig, kan forlange en nøjagtig Undersøgelse af Nettovægten, og ad denne Vej have det altsaa en Afgjørelsesmaade, hvorved man kan undgaa Vilkaarlighed. Det forekommer mig derfor, at man ikke med Rette kan hebvide Regjeringsforslaget, naar det ikke vil have en forskjellig Toldposition for disse forskjellige Arter af Sukkere, at det da alligevel vil ansætte en forskjellig Thara; thi, hvad Tharaen angaar, gives der som sagt et Middel til at komme ud over de Tvivl, der i den Henseende kunne reise sig; og, naar det nu maa erkendes for at være Reglen, at Muskovados-sukker indkomme i en meget stærkere Pakning end andre Sukkere, og Regjeringen med Hensyn dertil har troet, at der kunde være Grund til at fastsætte en saadan Tharaforskjel som den, der er fastsat i § 3, saa har Udvalgets Flertal ikke set, at der var nogen Høie for det til i den Henseende at afvige fra Regjeringens Forslag. — Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Ansættelse: Det vil maasse erindres, at der i

forrige Samling fra det andet Thing indkom et Forslag, hvorved Tolden paa raffinerede Sukkere var ansat til 12 Dre, men at der under dette Forslags Behandling her i Thinget blev foreslaaet en Forøgelse af denne Told af $\frac{1}{2}$ Dre. Jeg fandt ikke den Gang, at der var Anledning til at gaa ind paa denne Forhøielse. Nu er den samme Forhøielse fremkommen fra Regjeringens Side, og jeg kan ikke se, at der er flere Grund til at gaa ind paa den i Nar, end der var forrige Nar. Grunden til denne Beslyttelsestold for Raffinaderierne er jo væsentligt at søge i Hensynet til, at der i Lydsland gives en Udsørselspræmie af omtrent 1 Dre pr. Pbd. raffineret Sukker. Nu kan det vel nok være et Spørgsmaal, om man overhovedet paa den Maade skal paalægge Told, fordi det i et enkelt Land eller maasse to Lande er Tilfældet, at der gives en Udsørselspræmie for en bestemt Artikel, om det dog ikke er en Ubillighed at forlange, at alle Sukkerkonjumenter skulle, fordi der andetsteds gives en Præmie, betale deres Sukker en Del byvere, end det ellers vilde være Tilfældet; men herpaa skal jeg ikke videre indlade mig. Regjeringen har opsat en Beregning, hvorefter den opgiver Beslyttelsestolden til $1\frac{1}{2}$ Dre. Der er i denne Beregning, som jeg forøvrigt aldeles ikke skal inddrage, uagtet jeg nok tror at kunne opstille en Beregning, som var lidt gunstigere for Raffinaderierne og som vilde føre til, at de ikke behøvede fuldt saa megen Beslyttelse, — jeg siger: der er i denne Beregning et enkelt Punkt, hvortil jeg skal holde mig, og det er Fragten for Kul. Der har allerede tidligere fra Regjeringens Side efter Sukkerkommissionens Indstilling været foreslaaet, at der i den Beregning, der skulde opstilles til Fordel for Raffinaderierne, ogsaa skulde medtages Fragten for Kul. Denne ansættes til 17 $\frac{1}{2}$, altsaa nu til lidt over 35 Dre pr. 100 Pbd. raa Sukker, der skulle raffineres; det bliver altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Dre pr. Pund, og i det Diebliff man lægger denne halve Dre til, bliver Beslyttelsen 2 Dre. Jeg tror nu ikke, at der er Høie til at sige, at Fragten for Kul bør medtages, thi i Lydsland kan det dog ikke være Tilfældet, at der Intet gives herfor. Om der ogsaa er Kulleier paa enkelte Steder i Lydsland, saa skulde det dog være ganske forunderligt, om disse skulde ligge saaledes, at der slet ikke var nogen Fragt at udrede for Kul, som førtes til Raffinaderierne. Skulde man endelig gaa saa nøjagtig tilværks, saa maatte man vel ogsaa beregne, at Udlandet har at betale Fragt for det raffinerede Sukker, og tage dette med i Betragtning. Det forekommer mig derfor, at man kan sige, at i det Diebliff man i Beregningen fradrager Kullragten og gaar til en Told af 12 Dre for raffinerede Sukkere, saa har man $1\frac{1}{2}$ Dre Beslyttelse; man har altsaa $\frac{1}{2}$ Dre mere end den Udsørselspræmie, som der paastaas, der gives i Lydsland. Jeg tror